

# Bayramınıza binler tebrikler!

**Yirmi dokuz günlük “oruçla terbiye olmak” gibi bir revizyondan sonra, böyle arka arkaya üç günün bayram kılınması, ibadet ayında ümmetçe duruşumuzun, tavrımızın ve ibadetimizin Rabbimizi hoşnut ettiğinin belgesi niteliğindedir. Binlerce hamdler ve şükürler olsun! Bu bayram, Muhammed (asm) ümmetinin bayramıdır ve orucumuzun dergâh-ı İlâhiye’ce kabulünün ilk alâmetidir. Hadis-i kudsîde “Oruçlunun iki sevinci vardır: Biri iftar ettiği andaki sevinci, diğeri Rabbine kavuştuğu andaki sevinci” tarzında iki sevinçten bahsedilir. Bu iki sevinçten “iftar sevinci”nin içine bayram sevinci de giriyor. Nitekim bugün “gün bazında” ilk iftar ettiğimiz, yani yiyip içmeyi ilk serbestçe yaptığımız gündür.**

Ramazan ayını, “başı rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennem azabından azad olmak” müjdeleri kulaklarımızda çınlayarak idrak ettik. Ay boyunca bu müjdeler gözümüzden, gönlümüzden düşmedi. Bu müjdelerin gerçeğe dönüşmesini hep istedik. Rahmeti şiddetle istiyorduk, mağfirete ekmekten ve sudan daha fazla muhtaçtık ve cehennem azabından azad olmak, Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, en büyük meselemizdi. Aksi, gözümüzü karartıyordu. Nitekim Bediüzzaman’a göre, başta Resûl-i Ekrem (asm) olmak üzere bütün peygamberlerin ve bütün ehl-i hakikatın, “Ecirnâ minennâr, neccinâ minennâr, hallisnâ minennâr” (Cehennemden bizi hıfz eyle!) demeleri gösteriyor ki, nev-i beşerin en büyük meselesi Cehennemden kurtulmaktır. Ve kâinatın pek çok ehemmiyetli ve muazzam ve dehşetli bir hakikati Cehennemdir ki, bir kısım o ehl-i şuhud ve keşif ve tahkik onu müşahede eder. Ve bir kısmı tereşşuhatını ve gölgelerini görür, dehşetinden feryat ederler, “Bizi ondan kurtar” derler.<sup>1</sup> Mükâfatını sadece Allah’tan bekleyerek oruç tutan mü’min, Ramazan-ı Şerif ayının başlarında önce rahmet hediyeleriyle

kucaklanır, alınına, gönlüne, yüreğine bir rahmet busesi yerleşir, ruhu aşkın ve taşkın bir sevinç yaşar.

Ardından günah yükü ile yüzü kızarmış, gönlü harap olmuş, yüreği yorgun düşmüş, başını kaldıramayacak derecede utanç ve mahcubiyet duyan insan ruhu için, kulluktan atılmayı ve rahmetten kovulmayı beklerken, Allah'ın mağfiretinin ve bağışlamasının "bir oruç", "bir gözyaşı", "bir yöneliş" bahasına ve bahanesine kolaylaştırılması, eşsiz bir müjde ve benzersiz bir lütuftur. Kul, günahları için kulluktan atılmayacak, üstelik bağışlanması için öyle derelerden hendeklerden atlamayacak; tek bir adım atacak, tek bir yöneliş gösterecek ve bağışlanacak! (Düşünün: Tek bir kibir günahı, iblisi perişan etmişti!)

Ramazan-ı Şerif ayının ortaları böyle af ve bağışlanma bahaneleri ile dolu günlerdi. Rahmetin cuş-u huruşa geldiği öyle günlerden ve gecelerden geçtik ki, neredeyse başını semaya diken bağışlandı!

Ve hemen sonrasında gelen rahmet yüklü günler ile "Cehennemden azad olmak" haberi müjdelerin en ulaşılmazı, en göz yaşartıcısı idi! Sanki mahşeri dünyaya kurmuştu Rabbü'r-Rahim! Cehennemden azad olan kullarını cennetine almak istiyordu!

İşte bayram bunun habercisi idi. Bayram bunun için içimizi eşsiz bir sevinç ve neşeyle dolduruyordu! Bayramda tebrikler, musafahalar, kucaklaşmalar, ziyaretler, ikramlar, ihsanlar bunun içindi! Cehennemden azad olan kullar bu büyük meseleyi halletmenin verdiği derin sevinci şükre çevirmişler, bu sevinci birbirleriyle paylaşıyorlardı!

Ramazan gibi bir ibadet ayını bayram ile sonlandıran Cenâb-ı Hak, bu teşrii ile bütün beşeriyete mesaj vermek ve tebliğ sunmak istiyordu aslında. "İbadet sevinci getirir, sevinç şükürü, şükür de Cennete ulaştırır" haberinin net biçimde insan zihnine yerleştirilmesi, adeta kazınması gerekiyordu. Ahiretteki taşkın mutluluklara, ebedî sevinçlere ve sonsuz müjdelere dikkat ancak böyle çekilebilirdi.

Bunun için mü'minler dünyanın her yerinde bugün bayram yaparlar, bayramlaşırlar, kucaklaşırlar, musafaha yaparlar, ikram ederler, coşkun bir haz yaşarlar, taşkın bir rahmeti paylaşırlar. Bayram sevincini şükre, şükürü bayram sevincine çevirirler.

Bayramınıza binler tebrikler.

Bu bayramın sıcak aile ocağınıza ve âlem-i İslâm'ın her köşesine, her bucağına hayırlar, güzellikler ve saadetler getirmesini niyaz ediyorum.

**Dipnot:**

1- Asa-yı Musa, s. 45.